

Nr 350.

Av herr **Bergström** i Bäckland m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 165, med förslag till lag om värnpliktiga, vilka hysa samvetsbetänkligheter mot värnpliktstjänstgöring.

Trots alla försök, som blivit gjorda för att dölja krigets verkliga innebörd, så har dock icke detta lyckats. All dess fruktansvärda nöd och elände har ändå alltid på det mest tydliga sätt framträtt. Icke minst har det skett under det senaste världskriget.

Mer och mer börjar den uppfattningen göra sig gällande, att det är ansvarslösa män på skilda områden, vilka i högmod och av egen vinningslystnad framkalla de allra flesta krigen. Därför börja i vår tid många religiösa ynglingar på grund därav och även av andra skäl känna det oförenligt med sin kristliga tro och rättskänsla för övrigt att öva sig i vapnets bruk för att kanske förr eller senare kallas ut i ett genom sådana omständigheter framkallat krig.

Det måste sägas och det på det allra kraftigaste, att skall den efterlängtrade världsfreden en gång komma, så måste de enskilda börja att på ett mera avgörande sätt än hitintills taga avstånd från krigsväsendet. Men då måste man se till, att icke de ynglingar, som på grund av sin religiösa övertygelse så handla, bliva därför straffade. Hitintills ha de ynglingar, som hyst betänkligheter mot att bära vapen och därför nekat att så göra, blivit straffade med rätt hårda straff.

Nu då det är meningen, att dessa värnpliktiga genom lagbestämmelser skola beredas möjlighet att följa sitt samvete, så böra icke dessa genom förlängd militär eller civil tjänstgöring straffas för sina på religiös övertygelse grundade åsikter i värnpliktsfrågan.

Ett bifall till det lagförslag om värnpliktiga, vilka hysa samvetsbetänkligheter mot värnpliktstjänstgöring, som finnes intaget i Kungl. Maj:ts proposition, nr 165, skulle ha denna påföljd, då det stadgas i dess tredje

paragraf, att dessa värnpliktiga skola erhålla en betydligt längre tjänstgöringstid än andra.

Dessutom torde man våga säga, att de ynglingar, som det här är fråga om, känna mer än många andra sitt ansvar mot sina anhöriga att lämna dem den hjälp, som de kunna behöva. Genom en förlängd tjänstgöringstid för dessa ynglingar kan t. ex. mången i små omständigheter varande änka en längre tid än nödigt är, bliva berövad sitt stöd från sin kanske ende son.

Ett missbrukande av denna lag för de samvetsömna värnpliktiga kan förvisso icke egentligen komma att ske, då den blott gäller värnpliktiga, som hysa sina samvetsbetänkligheter mot värnpliktens fullgörande på grund av religiös övertygelse.

En värnpliktig, som erhåller medgivande att fullgöra sin värnplikt vid krigsmakten utan att övas i vapnens bruk eller genom att utföra civilt arbete bör få sin tjänstgöringstid bestämd efter den tjänstgöringstid, som en sådan skulle ha erhållit, om han fullgjort sin värnplikt enligt värnpliktslagen.

Med anledning av det anförda taga vi oss friheten föreslå,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 165, att tjänstgöringstiden för sådana värnpliktiga, som erhålla tillstånd att fullgöra sin värnplikt endera vid krigsmakten utan att övas i vapnens bruk eller genom att utföra civilt arbete, erhåller samma längd, som den skulle haft, om ej befrielse på grund av samvetsbetänkligheter meddelats.

Vördsamt anhålles, att det utskott, som erhåller denna motion till förberedande behandling, ville föreslå de ändringar i det kungl. lagförslaget, vartill ett bifall till motionen kan giva anledning.

Stockholm den 15 mars 1920.

P. Bergström
i Bäckland.

Carl Jansson
i Edsbäcken.

Albert Mossberg.

J. P. Igel.

E. G. Nilsson
i Vibberbo.

K. M. Andersson.

I motionens syfte instämmer:

Adolf Janson
i Kungsör.
